

for at anbefale vort Forslag eller for at modarbejde den ærede Ordførers Bemærkninger med Hensyn til Nr. 92, men jeg skal ganske overlade til det høitærede Thing at overveje, hvad der er det Rigtige, og skal foreløbigt indskrænke mig til disse Bemærkninger.

F. Nielsen: Skjøndt denne Forhandling nu har været paa 5te Dag og vistnok maa trætte Thingets Opmærksomhed, seer jeg mig dog nødsaget til at gjøre Fordring paa denne Opmærksomhed for en noget udførligere Omtale angaaende et Par vigtigere Punkter i Loven. § 37 under Afstemningspost 97 fastsætter den Forpligtelse, som Enhver har til at hjælpe i Tilfælde af Ildbrand. Jeg tillod mig allerede ved den indledende Behandling at gjøre opmærksom paa, at de Bestemmelser, der ere fastsatte, ere altså urimelige og uopfyldelige. Der staaer nemlig først, at Enhver skal personlig møde, saasnart han kommer til Kundskab om en Ildbrand. Der er aldeles ingen Grænse sat i nogensomhelst Henseende, og jeg karakteriserede det derfor, som om der krævedes en Folkevandring. Dernæst kommer en anden Urimeelighed. Efterat det først er sagt, at alle Mand uden Undtagelse skulle uopholdelig begive sig til Brandstedet, siges der, at de efter Ordre af den Commanderende paa Brandstedet skulle afgive Heste, Vogne og desl. De skulle altså, naar den Commanderende befaler det, bagefter gaae tilbage og hente Heste og Vogne, og hvis Veien blot er $\frac{1}{2}$ Mil, er Alt naturligtvis brændt, inden de komme tilstede med de fornødne Heste, Vogne og Redskaber. Paa Grund heraf har Udvalgets Fleertal stillet et Endringsforslag, hvor der fordrres, at i Tilfælde af Ildbrand bør fra ethvert Beboelsessted inden en nærmere bestemt Omkreds, som det er henlagt til en Vedtægt at bestemme, hvorved der da kan tages Hensyn til den større eller mindre Befolkning — gives Møde med et passende Antal arbejdsdygtigt Mandskab, og at der tilligemed samme skal afgives et passende Antal Heste og Vogne. Den ærede Ordfører sagde, at han ikke kunde indsee, hvorledes et saadant passende Antal forud kan bestemmes. Jeg har tænkt mig, at det i Vedtægten kunde fastsættes, at naar Ildløs op-

kommer i en Fraastand, der skjøntes at være fra en halv til en heel Mil, kunde der være bestemt, at der skulde møde en Vogn fra hver tredje eller fjerde Gaard; hvis den var nærmere, et større Antal. Men at der strax maa afgives Befordringer, synes indlysende alene af den Grund, at ved Hjælp af dem vil det Mandskab, der skal bringes tilstede til Slutningen, kunne komme tilstede paa en Tid, da det endnu er muligt at yde nogen Hjælp. Naar der fra enhver By afgaaer 3 eller 4 Vogne efter Byens Størrelse, medtage disse naturligtvis det Mandskab og de Slutningsredskaber, der skulle bringes tilstede, og saaledes komme de, inden det er for silde. Den ærede Ordfører har ikke kunnet slutte sig til Fleertallet i denne Henseende. Han har stillet et Endringsforslag, som deels er mildere og deels strengere. Det er strengere imod Menneskene og mildere imod Hestene. Han vil nemlig — vel ikke som Udskætt, at Enhver uden Undtagelse uopholdelig skal ile til Brandstedet — men at Enhver, som boer i Omegnen, og som er stillet til at deeltage i Slutningsarbejdet, uopholdelig skal begive sig derhen. Han kræver altså ikke en fuldstændig Folkevandring, at man skal begive sig derhen med Alt, men han kræver, at alt arbejdsdygtigt Mandskab skal gaae derhen. Der vil saaledes kun blive Ovinger, Qvinder og Børn tilbage. Hvorfra han saa vil skaffe Forstærkning, som han betingelsesviis kræver, veed jeg ikke, med mindre Unvaliderne ogsaa skulle tages til Hjælp. Paa denne Maade vil man blotte sine egne Steder. Men naar der siges, at et i Forhold til Beboernes Antal passende Mandskab skal afgives, tror jeg, at Fordringen er stærk nok. Derimod vil han spare paa Hestene. Han vil ikke, at Heste og Vogne strax skulle afgives, men at Mandskabet først skal begive sig, maaskee en halv Mil, derhen tilfods, og saa kunne de faae Ordre til at afgive Heste og Vogne og vandre tilbage efter disse, men saa vil det være for silde. Jeg anerkjender, at den ærede Ordfører har megen Kjendskab til dette Forhold ifølge sin nærværende og tidligere Stilling. Men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at ogsaa jeg har endeel Kjendskab dertil. Jeg har i 24 Aar været Landsbypræst og været Formand